

Brandfolkernes Organisation nr.1 / Februar 2010 / årgang 88

Brandmanden

BO's hjemmeside

www.brandfolk.dk

LEDER

Af: Jesper Bronée
Formand
Brandfolkenes Organisation

Hvad vil man med redningsberedskabet?

Allerede inden den nye ambulancestruktur blev implementeret, var den udskældt af såvel reddere, fagforeninger, arbejdsgivere som politikere. De fleste havde en frygt for, at resultatet ville blive dårligere end det man havde.

Nu ser vi resultatet, som uanset hvad man kigger på er blevet dårligere service til borgerne og uacceptable arbejdsforhold for redderne.

Politisk set bliver specielt Københavns Brandvæsen gjort til syndebuk af Kirsten Lee (Radikale) og Vibeke Storm Rasmussen (Socialdemokraterne) for, at servicen er blevet forringet. Senest har Kirsten Lee beskyldt fagforeningerne for at være skurken i det roderi, som er blevet hverdag nu.

Med det specifikke angreb på navngivne grupper, viser politikerne at de ikke tør tage ansvar, og jeg er ret sikker på, at man politisk har en skjult dagsorden, hvor læger og sygeplejersker skal være en del af det præhospitale beredskab i langt større grad, end vi ser det i dag.

Den seneste tids uro kan skabe usikkerhed om, hvad politikerne egentlig ønsker. Er målet at hjemtage ambulancetjenesten til hospitalerne/regionerne. Altså en hjemtagelse til en region, som i øjeblikket er økonomisk ude af stand til at levere kvalitet i hele den hospitale sektor, hvor der skæres ned overalt.

INDHOLD:

Side 3: Klubberne

Side 5: Nye uniformer i GB

Side 7: Et fagligt ståsted

Midten: De Grå Sider

Side 12: Fokus på brandmanden

Side 13: Måske på tide...

Side 16: En aften med gøgleren
Erik Clausen

Side 17: Er det loyalitet eller...

Side 18: Seniornyt

Brandmanden

Udgivet af:
Brandfolkenes Organisation
Svanevej 22
2400 København NV
Telefon: 88 92 27 91

Fotograf:
Kenneth Meyer

Løssalg kr. 30,00
Årsabonnement kr. 166,00

FORSIDEN

Fotograf: Kenneth Meyer

En 61 årig mand blev i live reddet ud af sit brændende rækkehus i Hvidovre, søndag morgen ved 5 tiden den 10 januar, af snarrådige naboer, der opdagede ildebranden og alarmerede brandvæsnet. Flot.

Endnu engang viste Vestegnens brandfolk og brandmændene fra Dæmningens brandstation, der assisterede Vestegnen, et fremragende samarbejde på tværs af kommunegrænserne og efter, at den totalt udbrændte var slukket kunne brandsvendene konstatere, at der ikke var andre i huset. Flot arbejde endnu engang.

KLUBBERNE

Brandfolkenes klub København BKK

Formand:
Lars Ousen 355

Telefon:
20 89 49 00

E-mail:
larsousen@hotmail.com

BKK byder vores nye beredskabschef Jakob Vedsted Hammer Andersen velkommen tilbage til Københavns Brandvæsen med håbet om et fremtidigt godt og konstruktivt samarbejde.

Vi arbejder i øjeblikket på en struktur der sikre at BKK's medlemmer en ensartet information og at de spørgsmål de må have bliver besvaret så præcist som muligt da det specielt i denne tid ikke fremmer forståelsen at fejlfortolkninger og løse rygter flagrende rundt i korpset.

Generalforsamlingen kommer ikke efter klubbens love i år, men lige så snart det hele er på plads og vi for svar på nogle vigtige spørgsmål fra kommune og ledelse høre i fra os. Ellers er alt vel om bord og vi er ikke i tvivl om kursen.

Thule air base

Formand:
Knud Pedersen
www.bktab.gl
E-mail:
Knudp@greenet.gl
Mobil Dk:
+45 40 92 03 83

Thule, den 1. januar 2010

Thule kom godt ind i det nye år – ikke helt smertefrit, men det skyldtes snestorm og aflysning af fly til København den 30. december. Vi havde ingen brand- og redningsproblemer, så alt i alt en positiv overgang til 2010.

Det var skønt at se så positiv en stemning som den, BO oplevede her den sidste tid

af 2009. Nu tyder alting på, at de muligheder, vi troede på i 2009, også har deres berettigelse, og at flere folk er villige til at tage et ansvar for at sikre et godt og sikkert fællesskab i vores branche.

BKTAB ser positivt frem til et år 2010 med nye udfordringer og med forhåbentlig mindst lige så gode betingelser og resultater som i 2009.

Det har faktisk gennem flere år været min opfattelse, at ambulancetjenesten på Thule, ikke teoretisk men fysisk, måske var lidt bagud i forhold til den, der bliver leveret i det sydlige Danmark, men jeg må nok revidere min opfattelse af dette, når jeg læser og hører, hvad der sker derhjemme – det er jo nærmest katastrofalt, og man må spørge sig selv om, hvordan i alverden tingene dog kan gå så rivende galt. Jeg er helt klar over, at der naturligvis også er mange steder i landet, hvor tingene fungerer professionelt og optimalt, men der er bare alt for mange tilfælde, hvor tingene slet ikke fungerer, og folk simpelthen dør på grund af andres helt forkerte politiske beslutninger.

Året 2010 ville være et godt år at få stillet disse mennesker til ansvar for de forkerte beslutninger, de har truffet, eller simpelthen få dem fjernet fra deres poster, således at man kan komme videre til noget, der er mere positivt. Alt andet vil være forkert.

Thule gennemlever en tid med store omflytninger, ombygninger og renoveringer af boligforhold, som vi alle kan glæde os over – især i en tid, hvor mange andre virksomheder er ramt af krise.

Thule lægger sidste hånd på forberedelserne til overenskomstforhandlingerne 2010.

Med venlig hilsen
Knud Pedersen

KLUBBERNE

Brandmesterrepresentant

Tillidsmand for
brandmestrene i Vestegnens
brandvæsen:
Mads Bak Petersen 48

Telefon:
30 89 34 54

E-mail:
mbp@vestbrand.dk

Brandmandsklubben Rudersdal Hørsholm BRH

Formand:
Lars Bo Nielsen

Telefon
21152664

E-mail:
firefighter@comx.dk

Brandfolkenes klub Frederiksberg BKF

Formand:
Flemming Jørgensen 5113

Telefon:
28 98 41 88

E-mail:
oldmarken@ofir.dk

Den faste klub Tårnby

Formand:
Brandmester
Jan Jørgensen 04

Telefon:
53 65 40 90

E-mail:
jjo.tb.tf@taarnby.dk

Brandfolkenes klub Vestegnen

Formand:
Brian Scheil 62

Telefon:
22 37 57 83

E-mail:
bscheil@yahoo.dk

NYE UNIFORMER I GB

Af: Redaktør
Tommy Kjær
brandmanden@brandfolkenes.org

Det britiske brandvæsen, Fire & Rescue Service (FRS), lancerer nye uniformer som led i sin kampagne for at rekruttere flere kvinder og brandfolk fra etniske minoriteter.

Det britiske brandvæsen, FRS, lancerer i disse dage nye og moderne uniformer, der næsten helt sikkert vil tiltrække opmærksomhed uden for det britiske øhav. Ud med den traditionelle dragt, der kun er skabt til mænd, og ind med uniformer, der passer til både mænd og kvinder, gravide og folk fra etniske minoriteter. Her er der ikke kun tale om, at selve indsatsdragten tilpasses, men hele uniformssortimentet moderniseres med de rigtige farver, tørklæder og turban. Uniformerne til kvinderne er blandt andet tilpasset til kvinder med for eksempel ekstra termolag hen over brystet og ikke blot mindre 'mandeudgaver'.

I juni 2003 meddelte det britiske parlament i en rapport, at en omfattende reformation af det britiske brandvæsen stod for tur. Ud over den traditionelle brand og redning skulle brandvæsenets ansvar udvides til i højere grad at anvende forebyggende foranstaltninger, både med hensyn til brandfare og risikoen for oversvømmelser og naturkatastrofer. Og i kølvandet på terrorangrebet i New York den 11. september 2001 var det kun naturligt med et stærkere fokus på forebyggelse af terrorisme. Et fokus, som blev yderligere forstærket efter terrorangrebet i London den 7. juli 2005.

Der er bred enighed om, at procentdelen af kvinder og etniske minoriteter skal øges for at gøre de omfattende forebyggende foranstaltninger så effektive som muligt. Idéen er at få brandvæsenet til at repræsentere det samfund, det tjener, gennem rekruttering. Dermed er det lettere at nå de forskellige sociale grupper med forebyggelsen.

Etniske minoritetsgrupper udgør 19 % af den britiske befolkning, mens kun 5,5 % af alle ansatte i brandvæsenet er fra en etnisk minoritetsgruppe. Kun 3,3 % af alle ansatte i brandvæsenet er kvinder, alle niveauer taget i betragtning. Mens der er 166 mandlige brigadeledere, er der kun fire kvinder. Der er kun én brandchef af anden etnisk baggrund end britisk og ingen kvinder i denne stilling.

NYE UNIFORMER I GB

Indførelsen af de nye uniformer har givet positive tilbagemeldinger. Den britiske talsmand for Asien Fantastiske Brandmænd Associerede Asian Fire Service Association (AFSA), Jagt Singh, siger: "AFSA finder det glædeligt, at brandvæsenet nu tager kultur og tro alvorligt med de nye uniformer og brandbeskyttelsesdragter. Det vil gøre det lettere for brandvæsenet at ansætte flere mænd og kvinder fra etniske minoritetsgrupper."

Den ensartede komfort er også blevet bemærket.

"Uniformen var behagelig at have på, og for en gangs skyld passede mine bukser!" siger Nicola Lown fra Gloucestershire Fire and Rescue Service.

Lincolnshire Fire and Rescue Service vil være det første brandvæsen, der køber de nye uniformer. Lincolnshires brandchef, Mike Thomas, siger:

"Siden jeg har været involveret i udviklingen af de ensartede projek-
tunifformsprojektet, er jeg især imponeret over den omfattende og fysisk krævende test, der er blevet afsluttet, og udviklingen af en national identitet. Jeg ser frem til, at mine brandfolk vil være i stand til at bruge brandsikre dragter af højeste kvalitet og tøj, der er klart egnet til opgaven og passer til alle medarbejdere. Tøjet tegner et positivt billede af det moderne brandvæsen."

Regeringens målsætning for 2013 er, at 15 % af alle ansatte i funktionskravspecifikation skal være kvinder, og at der vil være en lige så stor procentdel af andre etniske grupper i hvert brandkorps som i det samfund, det tjener.

Det er håbet, at de nye 'etniske' uniformer vil kunne lette ansættelsesarbejdet betydeligt. Og for første gang vil alle britiske brandmænd nu kunne ikklæde sig den samme type uniform. Indtil nu har uniformerne varieret fra egn til egn.

De nye uniformer vil gradvis blive indført, i takt med at de gamle uniformer skal udskiftes.

De nye uniformer er grundigt testet af Health and Safety Laboratory i Buxton. Testholdene bestod af otte kvinder og otte mænd samt en række frivillige observatører fra forskellige brandkorps.

Faktaboks

Den britiske Fire & Rescue Service (FRS) så dagens lys i 1865. Indtil da var det forsikringsselskaber, der havde opgaven med at slukke brande.

Den første professionelle brandkvinde i England hed Mary Landon og blev ansat i 1976.

Den første professionelle brandmand fra et etnisk mindretal ansat i London Fire Brigade (og sandsynligvis også den første i hele landet) var Frank Baley, der blev ansat i 1955.

Dog var både kvinder og repræsentanter fra etniske minoriteter repræsenteret i det frivillige brandkorps under Blitzten i London under anden verdenskrig.

ET FAGLIGT STÅSTED

Af. Johnny Jensen
Kasserer i BKK
lindholt@jensen.tdcadsl.dk

Personlige betragtninger set fra et mangeårigt engagement på den faglige side.

Hvis vi går en del år tilbage blev der på Brandfolkenes Klub København's (BKK.) årlige generalforsamling valgt en bestyrelse efter, at et par formænd havde smidt håndklædet i ringen fordi de ingen vegne kunne komme med ledelse. Den ny bestyrelse blev pålagt at ændre dette. Kort sagt - det skulle være tillidsfolk der ikke krøb i et mussehul hver gang man med en slet skjult trussel eller andre bemærkninger skulle få tillidsfolk til at tænke over deres fremtid i Brandvæsnet. En sådan Formand og Næstformand fik vi og i den forbindelse må jeg sige, at jeg i alle de år som tillidsmand ikke har set et så uselvsk og dedikeret engagement fra de to frontfigurer i BKK's bestyrelse. Det er min opfattelse at det samme gik op for de ledelses repræsentanter man skulle forhandle med. Her var nogle dygtige og indsigtfulde personer der ikke lod sig kyse når bølgerne gik højt.

Så kom kinder ægget (hele 3 ting på en gang).

Brandmestrenes enegang i FOA.

FOA der ville fjerne Brandfolkenes Organisation (BO) som en selvstændig organiseret klub og putte dem ind i et forum med manglende indflydelse til følge.

Og til sidst, men ikke mindst en gruppe der rendte bagom ryggen på de organisationer, medlemmerne havde valgt til at varetage vores interesser.

At brandmestrene har valgt en anden vej syntes jeg er ærgerligt og at ledelsen i mange år med forskellige tiltag har arbejdet ihærdigt på at splitte os ad er ingen hemmelighed. Visse brandmestre (et fåtal, men åbenbart nok) har efter min mening en helt forkert opfattelse af, hvad det vil sige at bestride denne plads som mester på et hold. Vi har set talrige eksempler på hvilken linie ledelsen ønskede og hvis brandmestrene ville beholde deres stjerne, eller have en til, ja så var det bare om at rette ind til højre og gøre som ledelsen vil, uden at stille spørgsmål ved det.

Alle der virkelig ønsker at få sandheden at vide omkring brudet med FOA skal blot læse de nyhedsbreve der omhandler situationen eller tale med BO's daglige ledelse for at få sandheden at vide. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at der er blevet støbt et utal af kugler og lavet skræmme kampagner for at få folk til at blive i FOA. Og for dem der ikke til dagligt sidder tæt på og er med i processen er det umulig at gennemskue hvad der foregår. Når man bliver truet på sit levebrød, så er det svært at se klart. I den forbindelse må man jo sige, at forbundet FOA påtog sig nogle "dyder" som jeg normalt kun troede arbejdsgiver påtog sig og som med slet skjulte trusler prøvede at overbevise os om hvad der ville ske hvis man ikke overgik til FOA. Ikke mindst til de møder der blev afholdt af FOA på Ramsingsvej. Som jeg fra talerstolen gav udtryk for - hvis den vare i så gerne vil sælge til BO's medlemmer er et bedre alternativ end 3f, hvorfor skulle det så pakkes ind i alle de dommedags profetier i kastede i hovedet på os. Varen burde da sælge sig selv, hvis den er så god. Når man ikke får sin vilje (medlemskroner) på den ene måde, så må man åbenbart bruge andre metoder.

Vi må ikke glemme, at under hele denne proces var der nogle af vores egne kolleger, der havde en anden opfattelse af situationen og i stedet for at følge det man havde vedtaget i BO og BKK valgte disse personer at gå bagom deres faglige organisationer. Det var vel at mærke blandt andre, tidligere medlemmer af BKK's kollegie og bestyrelse, som her valgte at se stor på det de havde været en del af og valgt på tidligere. De burde om nogen kende de demokratiske spille regler. Tidligere var disse personer blevet stemt ned på en ekstraordinær general forsamling i BKK hvor man var utilfreds med BKK's arbejde. Altså det arbejde, der havde været et krav fra den tidligere ordinære general forsamling. Det er åbenbart okay at bruge alle knep når der er noget man ikke er tilfreds med. Det er efter min opfattelse ikke i overensstemmelse med sandheden, altså hele indbegrebet om, at være valgt til tillidsmand af ens kolleger, at arbejde for deres egne personlige interesser, eller ledelsens. Dette skal ikke opfattes som det, at blive enig med ledelsen ikke er at gå kollegernes ærinde, for det er altid et spørgsmål om forhandling. Tillidsmanden skal, med det mandat/ønske han er blevet sendt af sted med søge, at

ET FAGLIGT STÅSTED

opnå det bedst mulige resultat uden skelen til egen personlig fordel.

Jeg vil i den forbindelse lige runde den ekstraordinære generalforsamling i BKK. Her var det lykkedes at få pisket en alt andet end fair stemning op, der gik på, at BKK ikke kom nogle vegne med den retorik man førte overfor ledelsen. Kritikken gik mest på den tidligere Næstformand Anders Villadsens meget direkte og til tider konfronterende og stålfaste fason og når sandheden skal frem, så var den måske ikke altid lige heldig, set fra sidelinien, men der skal ikke herske nogen tvivl om, at de personer der skulle forhandles med ikke stod tilbage. Tag ikke fejl af det. Jeg har før talt med Anders om, at med et par kurser i kropssprog og diplomati, så er den hjemme. For sine meningers mod, indsigt og evnen til at se konsekvenserne af de udspil ledelsen og ikke mindst regionen kom med det er noget han kan. Jeg spurgte ham en gang om det var nødvendigt at køre så hårdt på og han svarede ganske kort "jeg har fået et mandat og jeg dør hellere med bukserne på end at svigte det mandat". Her er det jo så opfattelsen af ens mandat vi kan diskutere, men det skal være i et demokratisk valgt forum. Der ville det have klædt dem, der var uenige ikke, at gå efter manden men bolden. Heldigvis var de fremmødte til den ekstra ordinære generalforsamling lydhøre overfor, at det ikke var helt nemt at komme igennem til ledelsen men, at vi sad overfor en ledelse der gerne lod sive til visse af vores kolleger, at problemet var Anders og det nok skulle blive godt når bare han var væk. Her var det så, at kæden hoppede af. Efter at Anders var gået af, har jeg selv måtte lægge øre til, at nu det nok skulle blive godt når Anders nu ikke længere sad som Næstformand. Der blev på denne ekstraordinære generalforsamling givet et nyt mandat til, at BKK's bestyrelse skulle blive siddende og arbejde videre men skrue ned for retorikken for at se om dette kunne hjælpe på samarbejdet. Men nej. Ikke en gang da vi efter et møde i BKK måtte bede Anders om at træde tilbage grundet en mangle diplomatisk forståelse og derefter konstituere en ny næstformand blev det bedere. Da den konstituerede næstformand senere måtte trække sig fordi han ikke kunne klare presset oppefra som tidligere beskrevet mener jeg godt man kan drage den konklusion at det ikke kun var Anders og fagbevægelsen der var problemet for et godt samarbejde i brandvæsenet.

Det er egentlig pudsigt. I rigtig mange år har brandfolkene i blandt andre København's Brandvæsen været rigtig godt utilfredse med FOA. "Hvad laver vi der. De varetager jo ikke vores interesser". Nogle gange har de dog gjort det men det har ikke altid været muligt for den enkelte, at se det af forskellige grunde. Manglende indsigt med mere. Det har dog været tydelig for en hver, at de sidste par år er der grunde, der underbygger udsagnet om hvad laver vi der. Vi har oplevet en hel klar manglende opbakning i forskellige sager fra FOA hvor man skulle forvente at de havde sat sig på vores side af forhandlingsbordet i stedet for at sætte sig på modparten's side. Vi har måtte en tur om en fagligvoldgift. Vi har måttet hyre eksterne advokater for at få vores berettigede krav igennem i sager hvor forbundet burde havde været der. Og ikke nok med det. Der er sagen om hvordan man i forbundet FOA ikke holder de aftaler man har med sine medlemmer i forsøget på at nedlægge BO og ikke mindst deres del i splittelsen af brandsvendene fra brandmestrene og vores ambulancefolk. Der har været talt meget om hvorfor brand og redningsvæsner i hele Danmark ikke står i samme forbund. Sammen står vi stærkere og det vil ikke være muligt for regionerne og arbejdsgiverne at spille os ud mod hinanden på løn og arbejdsvilkår med mere. Den mulighed står mere åben nu hvor BO ikke længere er medlem af forbundet FOA. Der har det nemlig aldrig været muligt, at styrke sammenholdet i særlige faggrupper, da FOA som bekendt kun ønsker at organisere offentligt ansatte. Så var der bare lige det der med den private ambulance udbyder fra Sverige, men det blev jo ikke til noget så lad os ikke grave mere i det.

Hvis man skal drage nogle paralleler i alt dette og prøver at hitte rede i hvad der er foregået i og uden for kulissen er det nærliggende at tro, at der ikke er blevet spillet med åbne kort der hvor det har været påkrævet. Der har i alt for høj grad været tale om skjulte dagsordner, fortielser, omgåelse af sandheden og en meget klar interesse fra visse personer om egne fordele på grund af manglende evner og moral som jeg mener man bør besidde når man bestrider visse poster/job.

Det er ikke altid let at være ledelse/arbejdsgiver. Ej heller er det let at være medarbejder, men hvis vi tager egoisme, usandheder og skjulte dagsordner ud af ligningen, så er jeg overbevist om at det nok skal gå i den rigtige retning.

Der er ingen tvivl om, at hvis brand og ambulancesvendene ikke havde været skruet sådan sammen som de er og værner om deres brandvæsen ville nøglen formegentlig været drejet om for længe siden.

ET FAGLIGT STÅSTED

Til Københavns kommune og ledelse:

I har et unikt råmateriale i form af detigerede medarbejdere. Sløs ikke med det. Behandl det med den respekt et sådant materiale bør behandles. Se bare på vores hårdt prøvede ambulancefolk, der står meget igennem i denne tid. Der er ved at ske en forvitring af materialet med tab af værdifulde medarbejdere til følge.

Skulle der være nogle der læser dette og er i tvivl om hvad jeg mener, så kom forbi 3. rode på Tomsgården. Du vil altid få et ærligt svar og forståelse for din holdning, så længe du ikke træder på og henover andre mennesker.

Jeg er ikke så nervøs for den nye vej vi går sammen med BO. Jeg havde været mere nervøs hvis vi var blevet hvor vi var.

Jeg ved godt at nogle vil sige "jamen du er jo medlem to steder". JA, for det var en aftale vi lavede i BKK's bestyrelse, af hensyn til de medlemmer hvis interesse vi varetager til der er ro omkring det faglige. Og den aftale agter jeg at holde til andet er aftalt. Jeg kan i den forbindelse nævne, at de medlemmer jeg repræsenterer på Tomsgården ikke har noget problem derved.

FOA har engang smidt mig ud, men jeg skal nok selv melde mig ud når det bliver aktuelt.

Med kammeratlig hilsen
265 Johnny Lindholt Jensen

Den 1. juni 2008 ansatte Københavns brandvæsen et hold unge fyre direkte til ildløstjenesten. De er blevet et friskt pust i styrken og klarer sig godt. Denne unge side 9 brandmand Rashid har da også haft sin ilddåb (vi venter stadig på lagkagen) og beviste sit værd. Rashid er vild med jobbet og vi er glade for hans bekendskab.

559 Rashid Kestey fra Københavns Brandvæsen

»» DE GRÅ SIDER ««

Af: 198 Torben Kristiansen

2010

Hvert sekund og minut
vi lever vores liv,
samlet i stykker af tid,
nye år kommer nye år går.
Nytårsforsæt gentages
som sekunder og minutter
vi ønsker at se hvad du byder på
om ikke at forsvinde i mængden.

Forlænget dage
Vinter, blade, falder, dør,
forår, blomster, sne, tør,
forlænget dage, forkortet næt-
ter,
en forundelig verden fortsætter,
vinden blæser mod vest,
vinden blæser mod øst,
på sin egen kloge måde

Fastfrosne beviser

Slingrende spor
tilbage står
i sneen
som fastfrosne beviser
ligger de nu øde.

**Husk
Generalforsamling
i
Brandfolkenes Organisation**

**29. marts kl. 19.30
og
30. marts kl. 09.00**

Svanevej 22 i gården

**Hjertelig tak til Seniorklubben og Stiftelsesforeningen,
for venlig opmærksomhed i anledning af min 80 års
fødselsdag.**

**forhændværende overchaufør
357 Staal**

Brandfolkenes Stiftelsesforening indkalder til

Generalforsamling

**Torsdag den 8. april 2010 kl. 12.30
Valby Medborgerhus, Valgårdsvej 2, 2500 Valby**

Stiftelsesforeningen vil gerne være vært med smørrebrød og en øl
inden generalforsamlingen (kl. 11.30), så derfor bedes du ringe til
formand eller kasserer senest d. 29. marts 2010 for tilmelding

Dagsorden

1. Beretning
2. Regnskab
3. Forslag
4. Valg
5. Protokol

Medlemmer af bestyrelsen:

Formand
Kasserer
Repræsentanter

Flemming Seidler
Lars Mortensen *
Poul Jørgensen *
Kent Jakobsen
Ib Kristensen *

Bilagskontrollanter

Bilagskontrollantsuppleant
Bestyrelsessuppleant

Arne Winther Madsen
Leif Nielsen *
Leif Larsen
Henrik Therkildsen

De med * bestyrelsesmedlemmer er på valg.

Forslag der ønskes behandlet på generalforsamlingen skal være formanden ihænde senest 3
dage før generalforsamlingen.

Husk at melde adresseændring til kassereren.

Brandfolkenes Stiftelsesforening

Formand : Flemming Seidler, Sankt Jørgens Vej 4, 4000 Roskilde, Tlf. 46 36 60 42
Kasserer : Lars Mortensen, Sangsvanevej 26, 2970 Hørsholm, Tlf. 45 86 99 58
E-mail: Brandstift@mortensen.mail.dk

Problemer med Alkohol?

-Her kan du få hjælp

Har du problemer med alkohol kan du ringe til Anonyme Alkoholikere (AA) på tlf. 70 10 12 24.

Hendelse kan ske anonymt. Alle er velkomne

Anonyme Alkoholikere har også en hjemmeside på Internettet:
www.anonyme-alkoholikere.dk

Husk det er ikke en skam at være alkoholiker, det er en skam ikke at gøre noget ved det!

INDLÆG TIL »DE GRÅ SIDER« MAILES TIL :

brandmanden@brandfolkenes.org

**BO's hjemmeside:
www.brandfolk.dk**

MINDEORD

En fighter er taget fra os alt for tidligt. 723 Torben Sørensen er ikke blandt os mere. Som en god ven, kollega og ikke mindst overbrandmester på Station Dæmningen 1. rode. Altid i godt humør, rap i replikken og rig på anekdoter.

Personligt lærte jeg Torben at kende på langs. Det var i 1983 ved et arrangeret boksedrama i gymnastiksalen på station Vesterbro. Et drama blev det da også, men kort. Næppe var kollegaerne ankommet, før kampen gik i gang, og 2 minutter inde i første omgang blev jeg tildelt en knockout, og det var så den kamp. Det var en fortjent sejr, og et godt venskab tog sin begyndelse.

I idrætsforeningen var Torben at finde på fodboldholdets førstehold i flere sæsoner og viste sig som en solid fighter.

Torbens kone, Tove, nævnte for mig, at Torben var "god til næsten al sport, bare det var foran tv'et".

Som vi husker ham på holdet på Dæmningens Brandstation, var Torben energisk på volleyballholdet, når vi fightede i gymnastiksalen på vagten.

I Torbens sidste kamp mod sygdommen fightede han til det sidste, men tabte kampen. Vi er mange, der vil mindes denne fighter fra Melby.

Æret være Torbens minde
På vegne af 1. rode, Station Dæmningen
282 Erik Bergstrøm

BRANDMANDEN

DEADLINE FOR INDLÆG

UDKOMMER I UGE

23. marts

16

21. maj

24

23. august

37

20. september

41

17. november

50

11

FOKUS PÅ BRANDMANDEN

Af Dan Nielsen
Fotograf

Uddannet brandmand, og hjælpeinstruktør ved Beredskabsstyrelsen, senere uddannet ambulanceassistent. Siden starten af 90'erne med jævne mellemrum fotograferet køretøjer på Københavns brandstationer.

I 2012 kan Københavns Brandvæsen fejre sit 325 års jubilæum som brandvæsen.

Gennem tiderne er der skrevet gode bøger om brandvæsenets virke og historie, men sjældent har der været fokus på selve brandmanden, som hver dag står i forreste linje under indsats og, som dermed, tegner det største billede af brandvæsenet udadtil. Dette vil jeg gerne lave om på og jeg er derfor gået i gang med arbejdet på en bog, der i billeder gerne skal bringe læseren tæt på brandmanden og hans arbejde. Omdrejningspunktet for bogen er ikke de kendte pressefotos fra skadesteder, men derimod billeder der giver læseren følelsen af at være helt tæt på brandmanden, som står man ved siden af ham eller hende under indsats. Hovedparten af bogens billeder vil derfor blive billeder lavet under øvelser og dertil har jeg brug for jeres hjælp.

Jeg har på nuværende tidspunkt et godt samarbejde med 4. rode ved pionererne, som har været en stor hjælp under optagelsen af de første billeder, men til en bog som denne skal der laves mange billeder, så der er så stort et grundlag at sortere ud fra som muligt.

Det er derfor mit håb at I, ude i de forskellige afdelinger og på de roder, hvor jeg kommer rundt, vil bakke op om projektet og medvirke til at give jer, der arbejder i udrykningsstyrken, den opmærksomhed I fortjener.

MÅSKE PÅ TIDE...

Af: Redaktør
Tommy Kjær
brandmanden@brandfolkenes.org

"... at tage en debat om, hvordan fuld-tidsbrandmandens mange uproduktive timer på brandstationerne kan nyttiggøres til gavn for skatteborgerne og for de borgere, der har brug for brandmændenes professionelle indsats."

Sådan afslutter tidligere skoleinspektør på Statens Brandskole Bjarne Kjems sin klumme i sidste nummer af Brand og Ambulance, med udgangspunkt i den trængte økonomi i Københavns Brandvæsen.

Det kan han da godt have en pointe i. Specielt hvis virkeligheden er, som hr. Kjems forestiller sig, men det er den langt fra, og jeg vil i det følgende prøve at anskueliggøre, hvad det vil sige, og hvordan det er at være professionel brandmand og ansat i Danmarks hovedstad.

Da jeg for mere end 20 år siden blev ansat i Københavns Brandvæsen, var der otte brandstationer i København med i alt 22 køretøjer og 90 brandmænd. Herudover var der en særlig specialafdeling med kredsløbsrøgdykkere, der er særlig hårdt uddannet og trænet og med en lang indsatstid. Derudover var der en pionerafdeling, ligeledes med en lang række særlige og specialiserede uddannelser og opgaver som eksempelvis redningsdykning. (Disse to afdelinger eksisterer stadig). Den vagthavende brandinspektør havde endvidere to mand med til at hjælpe sig. En chauffør og en ordonnans.

I alt var der 107 brandmænd på døgnvagt i København fordelt på 26 køretøjer.

I dag må inspektøren nøjes med en chauffør, og Københavns borgere må nøjes med syv brandstationer, hver med otte brandmænd fordelt på to køretøjer.

I dag er der altså i alt 72 brandmænd på døgnvagt fordelt på 19 køretøjer.

En nedskæring – eller besparelse, om man vil – på ca. 33 %. Og herudover kommer den kraftige og helt vanvittige reduktion af ambulanceberedskabet, ikke kun i hovedstaden, men i hele regionen. Så den der med, at Københavns Brandvæsen ikke har været udsat for besparelser, er godt nok langt ude.

Københavns Brandvæsen er landets største kommunale brandvæsen, og som sådan har brandvæsenet mange funktioner, som eksempelvis en stor forebyggende afdeling, en brand- og rednings-skole med nogle af landets bedste instruktører, der tilbyder et hav af uddannelser til alle. Lige fra grundlæggende førstehjælp til firmaer til godkendt uddannelse i redningsdykning af professionelle dykkere.

Landets vel nok bedste og mest velfungerende alarmcentral, når det kommer til vurdering af behovet for og disponering af brand- og ambulancekøretøjer. Her sidder nemlig en del folk, der selv har stor erfaring fra både brand- og ambulanceområdet og derfor er i stand til at sætte sig i borgers/patientens sted, samtidig med at de præcist ved, hvilke oplysninger brand- og ambulancefolkene har brug for, så de kan give den optimale hjælp til borgerne.

Dette for blot at nævne nogle få af de helt centrale dele af Københavns Brandvæsen, som ikke kun københavnernes nyder godt af, men som også bruges på mange planer rundt omkring i resten af landet.

MÅSKE PÅ TIDE...

En så omfattende organisation koster naturligvis penge, og da en kommunal institution er særdeles begrænset ifølge kommunalfuldmagten i at tjene penge (så klynker de private virksomheder jo og råber "konkurrenceforvridning"), er den finansieret af skatteborgerne.

Det burde være klart for enhver, at et sådant brandvæsen er noget dyrere i drift end et lille brandvæsen i provinsen, der kun lige har en enkelt brandstation bemandet med frivillige folk, der ikke får en rød øre for det gode arbejde, de udfører.

Det var måske på tide at tage en debat om det?

Ikke et ondt ord om alle de frivillige brandmænds arbejdsindsats – de gør det godt. Men det burde måske være sådan, at man tager et arbejde, organiserer sig og får løn for det arbejde, man udfører. Hvad mon en lastbilchauffør ville sige, hvis jeg begyndte at køre rundt og salte kommunens veje, blot fordi jeg er interesseret i lastbiler og finder det vigtigt at have sikre veje?

Den går selvfølgelig ikke, og det ville være skruebrækkeri og undergravende i den grad. Det er vist en 'ommer'.

Hvis en kommune eller en region ønsker et beredskab for at sikre sine borgere, så må de betale, hvad det koster. Det betyder selvfølgelig ikke, at man bare helt uansvarligt skal bruge løs, hvilket absolut heller ikke er tilfældet. Man har f.eks. lige indført i Københavns Brandvæsen, at der ikke længere serveres blødt brød ved diverse møder, netop for at spare.

Med hensyn til debatten om døgnvagter, arbejdsbyrde og fridagsarbejde er jeg nødt til at nævne, at også her har debatten foregået i årevis. I lighed med alle andre storbyer har København selvfølgelig fuldtidsansatte brandmænd. Alt andet ville være komplet uansvarligt og direkte livsfarligt for byens borgere.

Allerede i 2007 blev brand- og ambulancefolkene faglige klub, Brandfolkenes klub København (BKK) enige med brandvæsenets ledelse om at få lavet en arbejdstidsundersøgelse for at belyse den effektive arbejdstid mellem kl. 8.00 (vagtstart) og kl. 18.00, hvor mandskabet overgår til den såkaldte beredskabstid. Beredskabstiden går fra klokken 18.00 til vagtens afslutning klokken 8.00, og her er det kun udrykninger fra alarm- og vagtcentralen, der skal udføres. **Til gengæld er brandmandens løn reduceret i beredskabstiden.**

Det skal nævnes, at det i brandfolkenes overenskomst er aftalt med arbejdsgiver, at der inden for de ti timers effektive tid (fra kl. 8.00 til kl. 18.00) kan lægges 8 timers arbejde, da der bl.a. også skal være tid til pauser. Arbejdstidsundersøgelsen, der også skulle vise, hvor meget tid der er tilbage i den effektive arbejdstid, og dermed hvilke opgaver brandvæsenet kan sige ja til, varierede lidt fra station til station, men den viste en gennemsnitlig effektivitet på **6 timer og 25 minutter daglig**. Det vil med andre ord sige, at der er omkring 1 time og 35 minutter tilbage til andre opgaver inden for den effektive arbejdstid.

Man er i øjeblikket i gang med at finde ud af, hvilke opgaver det kunne være. Det er jo i sagens natur nødt til at være opgaver, der med øjeblikkelig virkning kan forlades, hvis en udrykning tikker ind, og efterfølgende eventuelt udskydes til en anden dag eller helt aflyses.

En brandmand i Danmarks hovedstad er på vagt et døgn ad gangen og har efterfølgende tre dage fri før næste vagt. Sådan er rytmen hele året rundt, dog undtaget ferie, naturligvis. Når året er omme, 'skylder' hver brandmand to hele døgnvagter, kaldet suppleringsvagter. Det antal timer, en københavnsk brandmand er på vagt udregnet over fire år, svarer til en ugentlig arbejdstid på **42 timer 53 minutter**, hvor en 'normal' arbejdsuge er på 37 timer. På grund af den reducerede løn i beredskabstiden er virkeligheden den, at en døgnvagt, altså 24 timer på arbejde, er lønnet med, hvad der svarer til 20 timers fulde løntimer. Populært sagt er man på vagt i 24 timer, men får kun løn for 20 timer. Hvis vi eventuelt skulle overgå til to eller tre skift i døgnet, ville skatteborgerne skulle betale for alle døgnets 24 timer. Det tror jeg, ville være en dårlig forretning.

MÅSKE PÅ TIDE...

Det er ingen hemmelighed, at mange brandmænd er driftige og aktive folk. Og som sådan udnyttes de tre fridage mellem vagterne af mange til et ekstra fritidsjob. Nogle går brandvagt på byggepladser eller i et af byens mange teatre. Et arbejde, der i øvrigt er en obligatorisk del af det at være brandmand i København, og det er også helt i orden, da det jo handler om borgernes sikkerhed. Andre igen driver mindre familievirksomheder eller er ansat som lønarbejdere andre steder. Nogle er politisk eller fagligt aktive. Det er alt sammen fuldt i overensstemmelse med dansk lov og skatteregler. At tjene ekstra penge til både familie og samfund kan det være svært at se, at nogle skulle have noget imod, så længe det ikke skader brandvæsenet, og her har debatten også været for længst, og i brandvæsenet findes der regler for, hvad man må og ikke må, og hvordan man i øvrigt skal opføre sig, både på vagt og i fritiden.

Har nogen noget imod det, kan det kun have at gøre med enten jantelov eller misundelse. Og jeg vil mene, at meget i det danske samfund ville gå i stå på mange områder, hvis ingen var villige til at gøre en ekstra indsats.

Advokatfirmaet Keld Pedersen og Jakob Karlsen

Telefon 36 30 73 00 – Telefax 36 30 73 02
Valhøjvej 12 – 2500 Valby – København

kp@valbyadvokaterne.dk jk@valbyadvokaterne.dk
www.valbyadvokaterne.dk

Civilsager – Straffesager – Ansættelsesret – Køb/Salg af fast ejendom
Testamenter – Ægtepagter – Dødsbobehandling

FN.FOTO

Bryllup:
Konfirmation:
Døb:
Alt i portræt:
børn, voksne &
bedsteforældre.
Sport: Hold & stævner.

Ring eller send en mail til:
Frank Nielsen 554
Tlf: 20670573
foto@fn554@gmail.com
St. T 4. røde

Brandfolkenes Organisation

PRÆSENTERER:

ERIK CLAUSEN

&

ØLSMAGNING

Kom til Kammeratskabs aften:

Mandag den 22. marts 2010, kl. 18:30

Hvor filmmanden, gøgleren og kunstneren **Erik Clausen** kommer forbi med sit forrygende talkshow; ”**Fra den ene hjernehalvdel til den anden**”.

Efter **Erik Clausen**’s talkshow er der øl-smagning og ølfordrag, hvor vi alle vil blive underholdt og uddannet indenfor øllets verden af **Lex Telvig**, du får ca. 2. timers bred viden omkring øl typer, vi skal smage på 8 forskellige øl, kendskab om øllets temperatur, opskænkning, sanser, glastyper m.m.

Prisen for dette festlige arrangement for BO medlemmer, samt ét familiemedlem er:
150 kr. pr. person.

Sted: Brandfolkenes Organisation, Svanevej 22, kl. 18:30 (i festlokalet)
2400 København NV.

Billetter købes hos: BO. Svanevej 22, eller 521 Lars Lorentzen – Tlf. nr. 3026 1840

Vel mødt til en sjov og glad aften i BO

Mvh.

Brandfolkenes Organisation og klubberne i Frederiksberg,
København, Rudersdal Hørsholm, Thule, Tårnby og Vestegnen
www.brandfolk.dk

ER DET LOYALITET, ELLER...

Af faglige sekretær for arbejdsmiljø
Bjarne S. Pedersen

Er det loyalitet, eller er det illoyalitet...?

Når en tillidsvalgt påpeger et problem, er det så loyalitet? Eller er det, hvis det går arbejdsgiver imod, illoyalitet? Eller når sikkerhedsrepræsentanten gør opmærksom på et problem, der i længden kan nedslide en bestemt medarbejder og/eller gruppe? Hvem afgør så om det er loyalitet eller illoyalitet? Historien viser en ting mens tillidsmandsarbejdet i dag siger noget andet. Er vi i dag gode nok til at lytte til vores tillidsvalgte og/eller sikkerhedsrepræsentanten? Er vi gode nok til at lytte til vores kollegaer, når de gør opmærksom på manglende indflydelse på arbejdspladsen?

Jeg mener, at ikke alle er gode nok til at løfte denne opgave. Og hvem går det så ud over? Det går ud over hele virksomheden og det produkt, der skal komme ud af den. Om vi taler kagedåser der kommer ud fra transport båndet, eller måden vi betjener fru "Jensen" på ved en ildebrand eller når der er behov for en ambulance, må og skal hele virksomheden, kun være interesseret i en ting. At fru "Jensen" får den optimale behandling.

Når jeg i dag kigger på den behandling, vi giver vores ambulancefolk, bliver jeg bekymret. Når de tillidsvalgte i dag gør opmærksom på problemer i tjenesten, er arbejdsgiver så god nok til at lytte? Og når jeg samtidig ser med hvilken hast de nye medarbejder forlader os, bliver jeg virkelig bekymret.

Hvad skal der til for at vende denne tendens? De vise sten har jeg ikke, men de kloge ord må være at det er på tide, der bliver lyttet til de tillidsvalgte, og at alle de tillidsvalgte bliver taget alvorligt. Der skal lyttes, så det talte ord ikke bliver udlagt som illoyalitet, men som et redskab til at styrke hele vores virksomhed.

John J. Clancy skrev for nogle år siden:

Der var engang, hvor ansatte var villige til at skubbe egne behov i baggrunden til fordel for virksomheder. Det kaldte man virksomhedsloyalitet. I dag er denne form for loyalitet øjensynligt faldet eller nærmest forsvundet. Medarbejderne forfølger først og fremmest egne karrierer og skifter uden store betænkeligheder arbejdsplads. Den manglende medarbejderloyalitet er derfor årsag til mange bekymringer, men forsøg på at genetablere den traditionelle loyalitet overfor virksomheden er dømt til at fejle. Forudsætningerne mangler simpelthen.

Den faldende medarbejderloyalitet skal ses i lyset af generelle samfundsmæssige og menneskelige forandringer. Over de sidste tredive år er tiltroen til institutioner mindsket, tilliden til ledere problematiseret, solidariteten er faldet markant, og stærke sociale bånd mellem mennesker bliver sjældnere knyttet eller opløst lige så hurtigt. I samme periode er medarbejdernes loyalitet overfor virksomheder faldet med lignende hast. Det lader til, at de ansatte er blevet nogle andre mennesker.

Den traditionelle loyalitet betød, at medarbejderne bekymrede sig og arbejdede for virksomhedens ve og vel. De traf beslutninger på baggrund af overvejelser omkring hvad der var bedst for virksomheden og ikke for dem selv og de havde forslag til forbedringer, klagede sig eller krævede forandringer. I dag er medarbejderne knap så engageret og finder hurtigt et andet job, hvis lugten i bageriet ikke behager dem.

Mennesker og dermed også medarbejdere har dog stadigvæk brug for at knytte sig til nogle og noget og de har behov for at være en del af noget større. Men selv om medarbejderne ikke er loyale overfor virksomheden længere, så betyder det ikke, at al loyalitet er et overstået kapitel. Selv de mest kyniske og distancerede medarbejdere udtrykker som regel en eller anden form for loyalitet overfor det produkt de producerer eller sælger. De er villige til at ofre deres umiddelbare personlige interesser til fordel for produktet og de er lige så stolte over produktet, som var det deres barn.

Ledelsen skal derfor rette deres opmærksomhed mod denne form for loyalitet hvor engagement og energi bliver investeret frem for at forsøge at genoplive forgangne traditioner. Det er intet mindre end nytteløst, konkluderer John J. Clancy. Mennesker er blevet nogle andre og sandsynligheden for, at de kan styres i retning af tidligere tiders virksomhedsloyalitet er forsvindende lille.

SENIORNYT

Brandfolkenes Seniorklub har nu rundet de 30 år - og vi har i dag 195 medlemmer, et medlemstal som ikke har varieret ret meget gennem årene.

Klubben blev stiftet den 22. januar 1980 under Brandfolkenes Organisation (BO), som havde lokaler på Frederikssundsvej 121, men den 1. januar 1996 flyttede BO sammen med 7 andre FOA afdelinger til lokalerne på Vilhelm Thomsens Alle 9, og her var vi en del af huset frem til 1. juli 2009, hvor BO flyttede fra FOA til Chaufførernes Fagforening på Svanevej 22 og det er nu vores adresse, hvor vi også holder vore månedlige møder i vinterhalvåret.

Seniorklubbens første formand var Henning Johansen, og kassereren var BOs kasserer Carsten Ekholm. Det at være kasserer for BO betød, at man også var kasserer for Brandfolkenes seniorklub, så da jeg i 1981 blev valgt som kasserer i Brandfolkenes Organisation, og overtog hvervet efter Carsten Ekholm, så var jeg pr. automatik medlem af seniorklubben og havde ansvaret for seniorklubbens økonomi.

Seniorklubben valgte så på generalforsamlingen i 1986 deres egen kasserer, og det var på min opfordring, idet jeg på det tidspunkt pludselig fik rigeligt at se til, da arbejdsdirektoratet bombarderede A-kasserne med blanketter til ansøgning om efterløn, og vi havde temmelig mange, der gerne ville benytte sig af tilbuddet om at gå på efterløn.

Den nye kasserer Kurt Mikkelsen, en pensioneret kollega fra Gentofte Brandvæsen, han syntes at ideen med egen kasserer i seniorklubben var en dårlig løsning, for som han sagde: "Vi dør jo, og så skal der vælges ny kasserer hvert år", men det blev nu først aktuelt før i 1991, hvor Erik Therkildsen afløste ham som kasserer.

I februar 1999 vælges den nuværende kasserer Bent Wenneberg, så det er 5 kasserere på 30 år, det må da siges, at være meget godt klaret i en seniorklub.

Der har altid været et meget tæt og godt samarbejde mellem BO og seniorklubben, jeg overtog hvervet som formand for BO i 1990, så jeg har igennem årene deltaget i næste alle seniorklubbens arrangementer, og lærte tidligt mange af de gamle kollegaer at kende, som var gået på pension, længe før jeg selv blev ansat 1968.

Jeg har været med i klubarbejdet i 29 af de 30 år, og det har absolut ikke været kedeligt.

Kom med i seniorklubben, det er kun en opringning til kassereren Bent Wenneberg på telefon 36 49 01 87, eller kom til vores mandagsmøder i vinterhalvåret.

Julefrokosten mandag den 7. december gik ikke helt lige efter bogen, frokosten, som vi fik leveret fra Ishøj havn, var desværre næsten 1 time forsinket, men da den endelig kom, var appetitten så blevet ekstra skærpet. Det er jo noget, der er umuligt at tage højde for, men maden var rigtig god, og det var humøret og stemningen blandt de 65 fremmødte også.

SENIORNYT

Ventetiden blev udfyldt med udtrækning af julelotteri, og Kurt Wilken, Former Søren, Kjeld Larsen og Eddy Lassen sørgede for underholdningen med sang og musik.

Møderne i marts og april på Svanevej 22.

Mandag den 1. marts fra kl. 10.30 til 14.00

Det sidste møde i vintersæsonen er i april, og her er der en ændring, det er den 2. mandag i april mandag den 12. april fra kl. 10.30 til 14.00

Fødselsdage i marts og april

23. marts Arne Vinther Madsen (286) Dalvejen 8, Snostrup 3600 Frederikssund 75 år

24. marts Svend Jahn (Frb.) Skræddervænget 19 5800 Nyborg 90 år

9. april H. Duelund Jacobsen (Frb.) Henrik Ibsens Vej 11 1813 Frederiksberg. 75 år

BO's lommekalender 2010 kan anskaffes ved henvendelse til sekretæren Sanne Henriksen på BO's kontor Tlf. 88 92 27 91

Sommerudflugten 2010 er i år planlagt til tirsdag den 1. juni.

Har du fået E-mail adresse, så send den til spsp@ishoejby.dk

Ændringer i pensionen

Husk, hvis du er på efterløn at give den A-kasse, du er medlem af, besked når der sker ændringer i din pensionsudbetaling, så undgår du efterreguleringer.

Er du interesseret i et højskole ophold, så er her mange interessante emner.

Rekvirer materiale her

Flensborgvej 48-50

DK - 6200 Aabenraa

Tlf. 74 62 47 00

adm@hojoster.dk

Højskolen Østersøen.
(www.hojoster.dk)

Sven Præst

Formand:

Medieansvarlig.
Jesper Bronée
jesper@brandfolkenes.org

Næstformand:

Økonomiansvarlig.
Per Keldsen
per@brandfolkenes.org

**Faglig sekretær for
arbejdsmiljø:**

Bjarne Petersen
bjarne@brandfolkenes.org

**Sagsbehandler
Arbejdsskader**

Bo A Jensen
bo@brandfolkenes.org

Redaktør:

Annoncer.
Tommy Kjær
Tlf: 40 579 507
brandmanden@brandfolkenes.org

Sekretær:

Administration og abonnement.
Sanne Henriksen
Tlf: 88 92 27 91
kontor@brandfolkenes.org

www.brandfolk.dk